

Anledning til igjen at indlade mig derpaa, da det i og for sig ikke kan faae Birkning; men det vil jeg dog sige, at, da man den 14de November negtede at forhandle om Sagen, kunde man ikke tale om, hvad der er Hiertallets Mening overfor Hørløvens Revision, thi vi staa ligeoverfor et nyvalgt Folkething, og man kan vel have en Anskuelse om, hvad Hiertallet vilde være kommet til — jeg nærer ingen Tvivl i denne Henseende — men der foreligger Intet. Havde det da ikke været naturligt idetmindste formelt at tage Sagen under Behandling? Man behøvede ikke engang at være gaaet i Udvalg; thi jeg er vis paa, at Hiertallet havde det Forslag paa rede Haand, som vi havde forhandlet om en Gang tidligere, og som herfra blev sendt ind i Landssthinget.

Hvad de her foreliggende Endringsforslag angaar, skal jeg tillade mig at knytte nogle Bemærkninger til nogle af dem, ligesom jeg skal gjøre nogle Bemærkninger til Noget af, hvad der er fremjat i Betænkningen. Det første Forslag under Nr. 87 angaar en Medsættelse af Bevillingen til selve Krigsministeriet. Hvad denne Medsættelse angaar, saa maa det jo erindres, at der i 1868 blev forelagt Rigsdagen et Forslag om Ordningen af Krigsministeriet, men Rigsdagen vilde af forskjellige Grunde ikke gaa ind derpaa. En af disse Grunde var, at man fandt, at det Forslag var vel skiftet til at modvirke den kjære Tante, man havde den Gang om et samlet Forsvarsministerium under en civil Mand. Dernæst var der Enkeltheder i Forslaget, som man ikke syntes om, og blandt Andet det, at Jorplemingskorpet skulde stilles som en Institution udenfor Krigsministeriet. Dette Forslag blev ikke til Lov, men Krigsministeriet udvirkede en allerhøjeste Resolution, efter hvilken Krigsministeren blev bemyndiget til at gennemføre den Thinget foreslaaede Ordning, for saa vidt de nødvendige Midler bleve bevilgede paa de aarlige Finantslove. Dette er sket. Krigsministeriet er saaledes ordnet midlertidigt paa Finantsloven, og der er derfor ikke Tvivl hos mig om, at det er fuldstændigt formelt berettiget at foretage denne Medsættelse; men et andet Spørgsmaal er, om det i og for sig kan siges at være billigt. Der stilles ingen anden Fordring med Hensyn til disse Direktører og Departementschefer end at stille dem paa samme Maade som Direktører og Departementschefer i andre Ministerier, hvorved endnu maa erindres, at, netop fordi Ordningen kun kan betragtes som midlertidig, ere disse Embedsmænd ikke pensionsberettigede af det Beløb, de oppebære henholdsvis som Direktør og Departementschefer. Gaar jeg til Betænkningen, findes p. 100 under Nr. 175 en Forespørgsel, der er stillet af Udvalget, besvaret af Ministeriet, og hvortil Udvalget har forbeholdt sig senere at komme nærmere ind. Hvad dette Spørgsmaal angaar, synes man at have havt til Hensigt at ville vide, hvor stor Defrementet eller Afgangen har været af de for-

skjellige Aargange ved de forskjellige Baaben. For saa vidt det har været Hensigten, har Spørgsmaalet vistnok ikke været stillet saa tydeligt, at det er blevet forstaaet. Dernæst har man ved at stille Spørgsmaalet glemt, at vi have en 4-aarig Turnus, og at det for Fodfolkets Vedkommende er nødvendigt at faae Opgivelsen for 4 Aar og ikke for 3 Aar; thi man faar ved denne Regning for nogle Afdelinger af Fodfolket 2 Tal, for andre 1 Tal, medens det for Sammenligningens Skyld er nødvendigt at faae angivet 2 Tal for alle. Hvis man dernæst ønsker at vide, hvor stor Afgangen har været i en Aldersklasse, er det heller ikke heldigt, at man tager Tiden fra Rekrutens Mødetid til den 31te December; thi man maa erindre, at, tage vi Fodfolket, holdes dets Winterstyrke ud over den 31te December, og desuden bliver det Mandskab, som hører til Aldersklassen, og som har været hjemsendt, indkaldt til Leiren. Vil man derfor vide, hvor stor Defrementet eller Afgangen har været i en Aargang, vil det være naturligt, at man sætter Tiden fra Rekrutens Mødetid og til Leirens Afslutning. Hvis de Herrer iøvrigt ville se paa de Tal, som ere fremfattede i Procenter, saa ville de se, at paa enkelte Steder — man kan ikke se, om det er ved Kasation eller paa hvad Maade — har Afgangen været meget betydelig. Jeg skal saaledes nævne, at ved 2det Dragonregiment har Afgangen i eet Aar været 22 Procent, ved 4de Dragonregiment stiller det sig saaledes, at Afgangen i de 3 Aar henholdsvis har været 14, 15 og 16 Procent — jeg springer Brokerne over. Gaa vi til 1ste Ingeniørbataillon, har Afgangen været 18, 10 og 20 Procent i de 3 Aar. Jeg nævner disse Tal, fordi jeg ønsker dertil at knytte den Bemærkning, at for de Baabenarter, hvor der i Hørløven er fastsat en vis aarlig Rekruttilgang, har det sin store Betydning, hvor stor Afgangen er. Er Afgangen derfor stor, vil det nemlig influere paa de senere Indkaldelser, ikke at tale om, at man i Tilfælde af Krig kommer til at gribe dybere, end det ellers vilde være nødvendigt. For saa vidt det er ved Hiertal eller Udvalget iøvrigt skulde være tilbøjeligt til at gaa ind paa Undersøgelser af lignende Natur, skal jeg tillade mig at henvise dem til en Mark, hvor der kunde være endnu større Anledning til at anstille Undersøgelser. Sagen turde maasse være lidt indviklet og næsten ligesaa indviklet som den berømte Sag, vi omtalte forleden, om De Madjen Sønens Arvinger; men jeg skal søge at gjøre det mindre kompliceret og gjøre mig Umage for at holde paa den rette Peter, saa jeg ikke tænker, der skal være Noget tvøien, og jeg skal gjøre det saa kort som muligt. De Herrer ville vide, at hver Halvbrigade bestaar af 2 Liniebatailloner og 1 Reserverebataillon. Som Følge af, at Reserverebataillonen kun indkalder Mandskabet hvert andet Aar, er det altid den samme Liniebataillon, der har Rekruter inde sam-